

॥ ५ ॥ कूटलोहमुद्रयेयुक्तं बद्धमुसलं ब्राह्मणशंखं बंधुस्वयमेव निपत्यावधीत्स इत्यादि सार्धः श्लोकः ॥ ६ ॥ ७ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

सप्रस्थितः केशवे नानुशिषो मदातुरो ज्ञातिवधादि तश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतं मेकं सहसैव बभूव ॥ ५ ॥ ब्रह्मानुशासमवधीन्महद्वैकट्युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ॥ ततो दृष्ट्वा निहतं बभूव माह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ॥ ६ ॥ इहैव त्वं मां प्रतीक्षस्व रामयावत्स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीं द्वारवतीं प्रविश्य जनार्दनः पितरं प्राह वाक्यं ॥ ७ ॥ स्त्रियो भवान् रक्षतु नः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनांते प्रतिपालयन्मा मास्ते द्याहं तेन समागमिष्ये ॥ ८ ॥ दृष्टं मे यदि न धनं यदूनं राज्ञां च पूर्वकुरुपुंगवानां ॥ नाहं विनायदुभिर्यादवानां पुरीमि मां शकं द्रष्टुमद्य ॥ ९ ॥ तपश्चरिष्यामि निबोध तन्मे रामेण साधं वनमभ्युपेत्य ॥ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम ॥ १० ॥ ततो महान्निनदः प्रादुरासीत् सखीकुमारस्य पुरस्य तस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितां क्रोशतीनां ॥ ११ ॥ पुरीमि मां मेध्यतिसव्यसाची सवोदुःखान्मोचयितान राग्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तं ददर्श रामं वने स्थितं मेकं विविक्ते ॥ १२ ॥ अथापश्य द्योगयुक्तस्य नागं मुखान्निश्चरंतं महंतं ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महानुभावः ॥ १३ ॥ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्ष्मारिक्ताननः स्वांतनुतां विमुच्य ॥ सम्यक् च तं सागरः प्रत्यगृह्णान्नागा दिव्याः सरितश्चैव पुण्याः ॥ १४ ॥ कर्कोटकवासुकिस्तक्षकश्च घृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो धृतराष्ट्रो महात्मा ॥ १५ ॥ क्वादः क्रथः शितिकंठो ग्रते जास्तथानागौ चक्रमंदातिषडौ ॥ नागश्चेष्टोदुर्मुखश्चांबरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन् ॥ १६ ॥ प्रत्युद्गम्य स्वागते नाभ्यनंदं स्ते पूजयंश्चार्थपाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन् सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः ॥ १७ ॥ वने शून्ये विचरंश्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदा वित्तमासीद्वाधार्याय द्वाक्यमुक्तः स पूर्व ॥ १८ ॥ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलिप्ते यच्चाप्युक्तं तच्च सस्मरवाक्यं ॥ संचितयन् ग्रंथं कव्यणिना शंकरुक्षयं चैव महानुभावः ॥ १९ ॥ मेनेततः संक्रमणस्य कालं ततश्च कारेन्द्रियसन्निरोधं ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रे यवाक्यं प्रतिपालनाय ॥ २० ॥ देवोपिस नूदे हविमोक्षहेतौ निर्णीतमैच्छत्सकलार्थं तत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रियवाङ्मनास्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः ॥ २१ ॥ जरायतं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं नृगलिप्सु रुग्रः ॥ स केशवं योगयुक्तं शयानं नृगासक्तो लुब्धकः सायकेन ॥ २२ ॥ जरा विध्यत्पादतले त्वरावांस्तं चाभितस्ताज्जिषु जगाम ॥ अथापश्यत्सु रुरं योगयुक्तं पीतांबरं लुब्धको नेकबाहुं ॥ २३ ॥